

Městský úřad Holešov
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Masarykova 628
769 17 Holešov

Dne 30.06.2020

Doplnění odvolání proti rozhodnutí o změně č. 1 a změně č. 2 územního rozhodnutí stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, ze dne 19.05.2020, č.j. HOL-32952/2017/ SÚ/RS

V záhlaví uvedená odvolatelka dne 25.6.2020 obdržela výzvu stavebního úřadu ze dne 25.6.2020, č.j. HOL-17887/2020/SÚ/RS, kterou byla vyzvána k odstranění vady svého odvolání, resp. k jeho uvedení do souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu, a to nejpozději do 5 dnů po obdržení této výzvy. Ačkoliv stavební úřad blíže nespécifikoval zjištěné vady odvolání, odvolatelka své odvolání doplňuje následovně.

Odvolatelka žádá nadřízený orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání, to zejména proto nezákonnost ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou ochranu veřejného zájmu podle § 2 odst. 4 správního řádu, nezjištění stavu věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nedostatečnou spolupráci v zájmu dobré správy dle § 8 odst. 2 správního řádu, nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu, stavební úřad pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedla odvolatelka ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, stavební úřad v rozporu s § 51 odst. 1 správního řádu k dokazování použil listiny vyhotovené v rozporu s právními předpisy, další vadou napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelnost, tedy rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatelka s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, především z následujících důvodů:

1) Nesprávné vypořádání námítky proti závaznému stanovisku

Ve vyjádření ze dne 19.11.2018 odvolatelka vznesla námítku proti závaznému stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č.j. 63881/ENV/16. Toto závazné stanovisko k hodnocení situace ve Fryštáku – Dolní Vsi na str. 10 uvádí, že imisní příspěvky z nové D49 nic podstatného nezmění, výjimku představuje pouze „*lokality Dlouhé ulice ve Fryštáku*“, kde se součet imisních koncentrací pozadí a příspěvků přiblížil stanovenému limitu. Na Dlouhé ulici ve Fryštáku se tak má součet zdraví škodlivých imisních koncentrací pozadí a příspěvků NO₂ ze záměru značně přiblížit limitům či směrným hodnotám World Health Organization (Světové zdravotnické organizace). Odvolatelka namítala, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje a proto se nemohla řádně seznámit se stavem věci a pochybuje též o správnosti závazného stanoviska.

Stavební úřad tuto námítku zamítl na str. 69–70 napadeného rozhodnutí, přičemž uvedl následující úvahou: „*Stavební úřad se posouzením námítky podobného charakteru již zabýval (námítka Děti Země – Klub ze dne 5.9.2018 – námítka viz bod Ad 3)) a konstatuje, že žadatel předložil veškeré potřebné doklady vyžadované právními předpisy a splnil tak svou zákonnou povinnost. K části námítky týkající se uvedeného názvu ulice ve Fryštáku stavební úřad uvádí jen tolik, že ačkoliv se může jednat o např. o administrativní chybu v předmětném závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí vydaném dne 22.11.2019 pod č.j. 63881/ENV/16 Ministerstvem životního prostředí, zásadní a rozhodné z tohoto stanoviska je v tomto případě skutečnost, že v žádné části území nedochází ke stavu, kde by byl stanovený limit pro součet imisních koncentrací pozadí a příspěvků překročen, ale naopak zůstává zdravotně přijatelný. Z těch*

důvodů jsou pak tyto skutečnosti zásadní pro posuzování v rámci územního řízení. “

Odvolatelka s tímto formalistickým vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad své odůvodnění opírá o spekulaci, že se jedná pouze o administrativní chybu závazného stanoviska, kterou patrně není třeba nijak opravovat, neboť sám pro opravu nic neučinil. Z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, v čem tato administrativní chyba dle stavebního úřadu spočívá a jak si má odvolatelka chybný text závazného stanoviska opravit, či domyslet, aby dával smysl. Dle názoru odvolatelky stavební úřad zanedbal svou povinnost, když zjevně chybné závazné stanovisko nepožadoval u Ministerstva životního prostředí opravit. Správní úřady mají podle § 8 odst. 2 spolupracovat v rámci dobré zprávy, což se v daném případě nestalo. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedla odvolatelka.

2) Zmatečné vypořádání námítky k Průvodní zprávě

V 1. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka uvedla, že v Průvodní zprávě v části „A.4 Údaje o stavbě“ pod písmenem f) „údaje o splnění požadavků dotčených orgánů a požadavků vyplývajících z jiných právních předpisů“ se uvádí, že „*Požadavky z ÚR jsou v dokumentaci změny I respektovány a plněny. Souborný přehled připomínek i jejich plnění je v Seznamu dokladů s komentářem / přílohy I Průvodní zprávy.*“ Z textu Průvodní zprávy není zřejmé, jak jsou požadavky dotčených orgánů konkrétně plněny a dále není zřejmé, jak jsou plněny požadavky vyplývajících z jiných právních předpisů. Průvodní zpráva neobsahuje žádnou přílohu. Obsah této části DÚR je proto nedostatečný.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, neboť ji vznesl spolek Egeria, z.s. dne 5.9.2018 pod bodem 3.10 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto posouzení se nachází na str. 62 a zní následovně: „*Požadavky dotčených orgánů a jejich zapracování a splnění bylo žadatelem doplněno dne 30.10.2018 a je součástí dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatelka toto vypořádání považuje za zmatečné, neboť spolek Egeria se dne 5.9.2018 vyjadřoval k jiné Průvodní zprávě, než odvolatelka a také formulace jeho námítky byla odlišná. Ze správního spisu lze zjistit, že Průvodní zpráva byla v průběhu řízení několikrát změněna (nově dodána), přičemž naposledy k tomu došlo podáním stavebníka ze dne 28.8.2019. Z toho vyplývá, že námítka spolku Egeria, z.s. ze dne 5.9.2018 se nemohla týkat Průvodní zprávy, kterou kritizovala odvolatelka. Průvodní zpráva ke které se vyjadřovala odvolatelka nemohla být doplněna dne 30.10.2018, jak uvedl stavební úřad, neboť v té době aktuální Průvodní zpráva založená do správního spisu dne 28.08.2019 neexistovala. Průvodní zpráva po námítce odvolatelky nedoznala žádných změn, tudíž je vypořádání námítky založeno na chybném předpokladu o doplnění podkladů. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedla odvolatelka.

3) Nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání námítky k zemním pracím

Ve 2. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka uvedla, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.8 Zásady organizace výstavby“ by měly být uvedeny bilance zemních prací a požadavky na přísun nebo deponie zemin. Autor DÚR k tomu obecně uvádí, že: „*hrubá bilance násypů a výkopů je přibližně vyrovnaná, vzhledem k povaze zemin z výkopů a pod násypů se jedná o nedostatek kvalitního materiálu.*“ Bilance stavby 4901 však není vyrovnaná, neboť podle závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č.j. 63881/ENV/16 tvoří výkopy 965 000 m³ a násyp 2 705 000 m³. V DÚR absentují informace, jak bude zdroj materiálu pro tvorbu násypů zajištěn.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, jelikož ji podal spolek Egeria, z.s. dne 11.12.2018 pod bodem 8 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto se

nachází a str. 70 napadeného rozhodnutí a zní následovně: „*Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námítce podané společem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.35). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. K části námítky týkající se nevyrovnané bilance výkopů a násypů uvádí stavební úřad tolik, že hodnoty uvedené v závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 se vztahují k celkové stavbě záměru „D49 Hulín – Fryšták“, kdežto údaje uvedené v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí řeší rozsah bilance výkopů a násypů v rámci navržených změn územního rozhodnutí.*“

Odvolatelka toto vypořádání považuje za nesprávné a nepřezkoumatelné. Stavební úřad bez rozumného důvodu přitakal stavebníkovi, přestože jím uváděný údaj o vyrovnanosti bilance je důvodně podezřelý a nedoložený. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Stavební úřad měl vycházet z exaktní bilance zemních prací, která však v rozporu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v DÚR chybí. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedla odvolatelka. Stavební úřad se nijak nevyjádřil k poslední části námítky, kde odvolatelka namítala, že v DÚR absentují informace, jak bude zdroj materiálu pro tvorbu násypů zajištěn. Proto je napadené rozhodnutí také nepřezkoumatelné.

4) Nesprávné vypořádání námítky k odlučovačům ropných látek

Ve 3. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka uvedla, že v dokladové části E absentují doklady podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu vlastností výrobků, které plní funkci stavby, s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technická dokumentace výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby. Tento doklad by měl být doložen k odlučovačům ropných látek.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, jelikož ji podal spolek Egeria, z.s. dne 25.10.2019 pod bodem 3 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto posouzení se nachází a str. 71–72 napadeného rozhodnutí a zní následovně: „*K námítce stavební úřad uvádí, že v rámci posuzování vycházel z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, která byla zpracována odpovědnou oprávněnou autorizovanou osobou, která odpovídá za správnost a celistvost předloženého záměru. Stavební úřadu tak nesvědčí spekulovat, zda sdružený výustní objekt bude dostatečně zachycovat ropné látky či nikoliv. Vychází tak proto z předložené dokumentace, která je v rámci svého rozsahu dostatečná k posouzení a není tak nutné v rámci změny územního rozhodnutí obsahovat podrobné údaje jako jsou název, typ či značka, které budou specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace. K části námítky týkající se chybějícího dokladu ve spisu prokazující shodu vlastností výrobků, které plní funkci stavby v rámci jednotlivých objektů stavební úřad uvádí, že při posuzování této námítky vycházel z předložené dokumentace (Souhrnná technická zpráva, bod 11), ve které se její zpracovatel zabývá a také odkazuje na Technicko – kvalitativní podmínky Ministerstva dopravy a spojů pro výstavbu pozemních komunikací. Rovněž zde také zpracovatel dokumentace uvádí, že upřesnění bude provedeno v následujícím stupni dokumentace. Stavební úřad k tomu pak jen doplňuje, že konkrétní certifikace výrobků a její prokazování pak bude úkolem zhotovitele v rámci procesu uvádění stavby do jejího užívání. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatelka s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad námítku zamítl s tím, že dokumentace byla zpracována oprávněnou osobou a jemu nepřísluší spekulovat, zda budou odlučovače ropných látek účinné. Tato úvaha je mylná, neboť stavební úřad je vždy povinen dokumentaci posoudit a přezkoumatelně se vypořádat s námítkami účastníků. Dokumentaci k odlučovačům ropných látek podepsal a označil otiskem razítka Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, který je oprávněn navrhovat dopravní stavby. Odlučovače ropných látek jsou však vodohospodářskými objekty, k jejichž navrhování není Ing. Miroslav Meluzín oprávněn. Je-li část dokumentace vypracována osobou, která k tomu není oprávněna, pak chybí základní předpoklad pro vydání kladného rozhodnutí. Pokud dále stavební úřad vznáší odůvodnění, kterým popírá závaznost přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2008 Sb., pak tyto úvahy je třeba odmítnout, neboť příloha vyhlášky

hovoří jasně, když ukládá v části E3 doložit: „*Doklad podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu vlastností výrobku, který plní funkci stavby, s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technická dokumentace výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby.*“ Mezi výrobky plnící funkci stavby patří odlučovače ropných látek. Stavební úřad proto měl námitku uznat za důvodnou a požadovat po stavebníkovi, aby k odlučovačům ropných látek doložil doklady specifikované v části E.3.

5) Nesprávné vypořádání námítky k biologickému hodnocení

Ve 4. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka namítala, že podmínka č. 9 stanoviska Ministerstva životního prostředí k návrhu Zásad územního rozvoje Zlínského kraje ze dne 21.8.2008, č. j. 53913/ENV/08 ukládá u záměrů, které zasahují do biocenter ÚSES provést před realizací jejich biologické hodnocení. Jmenované stanovisko Ministerstva životního prostředí je nedílnou součástí Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, jako jeho příloha č. 8 (Zásady územního rozvoje Zlínského kraje jsou dostupné na webu Zlínského kraje: <https://www.kr-zlinsky.cz/opatreni-obecne-povahy-zasady-uzemniho-rozvoje-zlinskeho-kraje-cl-469.html>). Záměr stavby 4901 podle dokumentace EIA zasahuje biocentra ÚSES: LBC Od Smuží, LBC Pod Kučovicemi, LBC Bohušinky, dle územního plánu Fryštáku dále zasahuje LBC U Žabárny. Proto měl stavebník doložit biologické hodnocení, které však chybí.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, jelikož ji podal spolek Egeria, z.s. dne 25.10.2019 pod bodem 51 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto posouzení se nachází a str. 79 napadeného rozhodnutí a zní následovně: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen určité změny původních objektů. Tyto předmětné změny se dle předložené dokumentace změny územního rozhodnutí nedostávají do střetu s prvky biocenter ÚSES. Dle této dokumentace není v dotčeném území změn stavebních objektů vymezen žádný prvek ÚSES k založení, ani se zde nenachází žádný stávající funkční prvek ÚSES. Předmětné změny tak nemají vliv na biologické hodnocení a tudíž nebylo potřebné toto hodnocení doložit k žádosti o změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatelka s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť záměr jako celek zasahuje biocentra ÚSES, přitom stavební úřad napadeným rozhodnutím povolil částečnou realizaci záměru a dále stanovil nové podmínky pro celý záměr, je proto nepochybné, že i změna územního rozhodnutí biocentra zasahuje. Biologické hodnocení se vypracovává k celému záměru a ne jen k jeho částem, nemělo by proto smysl začít s realizací záměru a k vypracování biologického hodnocení přistoupit až těsně před zasažením samotných biocenter ÚSES.

6) Absence řešení podmínky č. 14 závazného stanoviska EIA

V 5. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka namítala, že podmínka č. 14 závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č.j. 63881/ENV/16 zní následovně: „*Pokud nebude možná časová souběžnost uvedení do provozu související dopravní stavby D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa a bude uvedena do provozu nejprve samostatně stavba D49 4901 Hulín – Fryšták, bude do doby realizace MÚK Fryšták a přivaděče Zlín (stavba D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa) nezbytnou podmínkou provozování záměru dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 (4901 Hulín – Fryšták) a omezit tak dopravu přes zastavěnou část rozdělením dopravy při současném využití nové D49 (4901 Hulín – Fryšták) a stávajících komunikací.*“ Již z formulace této podmínky je zřejmé, že samostatné zprovoznění stavby 4901 (pomocí umístěvaného SO 189 Provizorního napojení R4901 na II/490) není žádoucí a stavebník by měl stavby 4901 a 4902.1 zprovoznit současně. Stavebník však tuto potřebu svým postupem popírá, neboť žádá o umístění provizorního napojení a navíc jeho veřejně proklamovaným cílem je rozestavět stavbu 4901 v roce 2020 a uvést ji do provozu v roce 2023 a to v situaci, kdy nedisponuje ani územním rozhodnutím ke stavbě 4902.1, přičemž předpokládá, že tato stavba bude uvedena do provozu v roce 2028. Za tohoto stavu je téměř jisté, že stavby 4901 a 4902.1 nebudou zprovozněny současně a je proto třeba do DÚR zapracovat konkrétní opatření omezující tranzit

nákladní dopravy. Předložená DÚR tuto podmínku neplní, neboť neobsahuje žádné dopravní značení omezující jízdu tranzitní nákladní dopravy po stavbě 4901.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, jelikož ji podal spolek Egeria, z.s. dne 5.9.2018 pod bodem 3.33 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto posouzení se nachází a str. 65 napadeného rozhodnutí a zní následovně: „*Při posuzování námítky týkající se podmínky závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 (podmínka č.14) vycházel stavební úřad z toho, že tato stanovená podmínka se týká opatření pro fázi provozu a proto tato podmínka bude řešena a posuzována dále v navazujících řízeních a není tudíž předmětem tohoto řízení o změně územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatelka s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad odsunul zabezpečení podmínky č. 14 do dalších navazujících řízení, z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, v jakých navazujících řízeních by tato podmínka měla být řešena a proč si stavební úřad myslí, že nějaké navazující řízení se touto podmínkou bude zabývat. Z faktu, že je tato podmínka označena jako opatření pro fázi provozu přece nutně nevyplývá, že nemá být řešena v územním řízení. Dle názoru odvolatelky do územního řízení tato problematika patří, neboť příloha č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v části B.4 stavebníkovi ukládá zpracovat dopravní řešení, v části C.1 pak ukládá zpracovat napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu. Z toho odvolatelka usuzuje, že DÚR dopravní stavby má obsahovat i dopravní značení. Předložená DÚR také návrh dopravního značení obsahuje (byť nelogicky jen u SO 189), tento návrh však podmínku č. 14 neplní. Pokud by se potvrdila obava účastníků, že podmínka č. 14 je neproveditelná, pak by bylo záhodno tuto skutečnost zjistit co nejdříve, jinak totiž hrozí, že bude vydáno kladné rozhodnutí k nesprávně posouzené (škodlivé) stavbě a že tato stavba následně bude realizována, byť jen v těch částech, které nevyžadují stavební povolení. Takový přístup by mohl vést k tomu, že škodlivý záměr bude na úkor odvolatelky zbytečně rozestavěn, či dokonce zcela uskutečněn a provozován s poukazem na již investované prostředky. Stavební úřad se podmínkou č. 14 měl zabývat také proto, že se týká veřejného zájmu, tj. ochrany obyvatel před negativními účinky tranzitní dopravy (a následného znečištění ovzduší). Stavební úřad proto měl vyzvat stavebníka, aby předložil návrh dopravního značení k ověření proveditelnosti podmínky č. 14. Stavební úřad si měl v rámci dobré zprávy vyžádat stanoviska dotčených orgánů na realizovatelnost této podmínky, což bohužel neučinil. Stavební úřad měl minimálně podmínku č. 14 zapracovat do podmínek napadeného rozhodnutí, k čemuž ale v rozporu s § 23a odst. 9 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nepřistoupil. Odvolatelka je proto nucena konstatovat, že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedli účastníci včetně odvolatelky, podmínkami napadeného rozhodnutí nezabezpečil plnění podmínky č. 14 závazného stanoviska.

7) Nesprávné vypořádání námítky ohledně násypové zeminy

V 6. bodu vyjádření ze dne 20.01.2020 odvolatelka uváděla, že ke stavbě bylo vydáno stanovisko o hodnocení vlivů ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/ OPVŽP/01, jehož podmínka pro fázi přípravy č. 14 ukládá „*Projekt organizace výstavby navrhnout tak, aby byla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy a aby bylo rozhodnuto, zda bude nutno podrobit tento záměr posuzování dle zákona č. 244/1992 Sb.*“ Otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy však dosud nebyla uspokojivě dořešena. Stavba dle stanoviska EIA ze dne 22.11.2016, č.j. 63881/ENV/16 vyžaduje použití 2 705 000 m³ násypové zeminy a podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je limitní hodnotou od níž se provádí zjišťovací řízení množství 2500 tun/rok. Protože záměr vyžaduje nadlimitní množství násypové zeminy a projednávanými změnami územního rozhodnutí se tato potřeba ještě zvýší, mělo proběhnout zjišťovací řízení.

Stavební úřad na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této námítky se již zabýval, jelikož ji podal spolek Egeria, z.s. dne 25.10.2019 pod bodem 55 a tímto odkázal na její předešlé posouzení. Toto posouzení se nachází a str. 77 napadeného rozhodnutí a zní následovně: „*Při posuzování námítky stavební*

úřad vycházel zejména z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, která je zpracována oprávněnou autorizovanou osobou v souladu s právními předpisy, ve které se její zpracovatel zabývá i otázkou potřebného množství násypové zeminy. K části námitky týkající se zajištění potřebného množství násypové zeminy stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen úpravy některých stavebních objektů. Zpracovatel pak v předložené dokumentaci uvádí, že hrubá bilance násypů a výkopů bude v rámci změny územního rozhodnutí přibližně vyrovnaná. Stavební úřad dále při posuzování námitky vycházel z předloženého závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 a ze závazného stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 5.9.2018 pod č.j. MZP/2018/710/2568, které rovněž posuzovalo předložený záměr s ohledem na případné vzniklé vlivy na životní prostředí navržené stavby. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatelka s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavebnímu úřadu nepřísluší samostatně rozhodovat o potřebnosti, či nepotřebnosti posouzení předmětné dílčí problematiky (zajištění potřebného množství násypové zeminy) podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť k tomu není příslušný. Stavební úřad si proto měl k vyřešení této otázky opatřit názor příslušného úřadu, kterým je Ministerstvo životního prostředí, což však neučinil, neboť žádný podklad Ministerstva životního prostředí tuto otázku explicitně neřeší a mlčení nelze vykládat jako souhlas. Stavební úřad námitku zamítl s tím, že dokumentace byla zpracována oprávněnou autorizovanou osobou a v souladu s právními předpisy. Tento předpoklad je mylný, neboť dokumentaci označil a podepsal pouze Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, který je oprávněn navrhovat dopravní stavby, součástí záměru (posuzovaného souboru staveb) jsou však také objekty vodohospodářské (313, 327, 325, 326, 328), elektro (433.1 a 433.2) a pozemních staveb (702) a k jejich navrhování není Ing. Miroslav Meluzín oprávněn. Je-li část dokumentace vypracována osobou, která k tomu není oprávněna, pak chybí základní předpoklad pro vydání kladného rozhodnutí. Stavební úřad dále vycházel z předpokladu, že DÚR se zabývá i otázkou potřebného množství násypové zeminy. Z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, na jakém místě a jakým způsobem se DÚR touto otázkou zabývá. Stavební úřad pouze přitakal nedoloženému tvrzení stavebníka „*že hrubá bilance násypů a výkopů bude v rámci změny územního rozhodnutí přibližně vyrovnaná*“, tato spekulace však není doložena skutečnou bilancí, tedy porovnáním číselných hodnot, které by vzešly z nějakého výpočtu. Povinnost provedení bilance ukládá příloha č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. a to v části B.8 Zásady organizace výstavby, kde má být pod písmenem d) zpracována kapitola „*bilance zemních prací, požadavky na přísun nebo deponie zemin*.“ Tato kapitola je však v předložené DÚR zpracována naprosto nedostatečně, neboť neobsahuje žádnou bilanci, ani konkrétní údaj o požadavku na přísun, nebo deponii zemin. Posouzení předmětné otázky ani není možné ze správního spisu provést, neboť stavební úřad přes námitky účastníků explicitně odmítl do spisu založit potřebné podklady, kterými jsou původní územní rozhodnutí z roku 2004 a souhlas se zábořem ZPF. Stavební úřad nespolečně pracoval v zájmu dobré správy s Ministerstvem životního prostředí, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedli účastníci včetně odvolatelky.

8) Nesprávný popis záměru

Popis změn záměru uvedený ve výroku napadeného rozhodnutí je nesprávný, neboť odporuje příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., i původnímu územnímu rozhodnutí.

8.1) Kanalizace je (má být) samostatným stavebním objektem

Výrokem napadeného rozhodnutí byla změna kanalizace původního záměru. Konkrétně část kanalizace, která odvádí dešťové vody z ORL 325 má být nově přesměrována tak, aby byla zaústěna dále po proudu Fryštáckého potoka, přitom tato kanalizace není součástí ORL, jak si myslí stavebník, projektant a stavební úřad, jelikož kanalizace je (má být) samostatným stavebním objektem. Další změna kanalizace spočívá v její nově umístěné části, která má odvádět vody z provizorního napojení 189 přes nový ORL 328. Ani tuto část kanalizace nelze přidružit k těmto stavebním objektům, jak to učinil autor DÚR. Kanalizace totiž má být samostatným vodohospodářským objektem. Vyplývá to z přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., která definuje společné zásady pro definici a pojmenování

stavebních objektů. Z těchto společných zásad vyplývá, že kanalizace jsou samostatnými stavebními vodohospodářskými objekty řady 300. Předpoklad správnosti dokumentace zde neplatí, neboť Ing. Miroslav Meluzín, který je jediným autorem DÚR, nemá oprávnění navrhnout vodohospodářské objekty. Odvolatelka ještě dodává, že i podle původního územního rozhodnutí byla kanalizace samostatným stavebním objektem jako C 301, tudíž je nelogické, aby jím nebyla při změně tohoto rozhodnutí. Byť původní územní rozhodnutí z těžko pochopitelných důvodů nebylo založeno do správního spisu, lze jeho textovou část dohledat zde https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP001X

8.2) Most č. 226 je (má být) samostatným stavebním objektem

Výrokem napadeného rozhodnutí byl změněn most č. 226 na provizorním připojení. Tento most však nemůže být součástí provizorního připojení, jak si myslí stavebník, projektant a stavební úřad, jelikož most je (má být) samostatným stavebním objektem. Vyplývá to z přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., která definuje společné zásady pro definici a pojmenování stavebních objektů. Z těchto společných zásad vyplývá, že mosty jsou samostatnými stavebními objekty řady 200. Předpoklad správnosti dokumentace zde neplatí, neboť Ing. Miroslav Meluzín, který je jediným autorem DÚR, nemá oprávnění navrhnout mostní objekty. Odvolatelka ještě dodává, že i podle původního územního rozhodnutí byl předmětný most stavebním objektem jako C 226, tudíž je nelogické, aby jím nebyl při změně tohoto rozhodnutí. Byť původní územní rozhodnutí z těžko pochopitelných důvodů nebylo založeno do správního spisu, lze jeho textovou část dohledat zde https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP001X

9) Nedostatečná definice DÚR

Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě DÚR, která byla v průběhu řízení několikrát měněna, doplňována, resp. nahrazována a některé její části jsou ve správním spisu založeny ve vícero odlišných vyhotoveních. Například Průvodní zpráva 6x, Souhrnná technická zpráva 6x. Z podmínek napadeného rozhodnutí nejsou zřejmé základní identifikační údaje DÚR, podle které byla změna územního rozhodnutí povolena. Není zřejmé datování této DÚR a dále není zřejmé, která oprávněná osoba tuto DÚR vypracovala a jaké je její oprávnění. Odvolatelka chápe, že přílohou napadeného rozhodnutí je celkový situační výkres, tím se však uvedená nejasnost neřeší. Napadené rozhodnutí za této situace dovoluje různé varianty DÚR.

10) Žádost o přezkum závazného stanoviska ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16, vydané podle § 23a zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen zákon). V odůvodnění závazného stanoviska se uvádí, že k žádosti byla přiložena DSP včetně příloh a dokladové části. Podklady na základě kterých bylo toto závazné stanovisko vydáno byly zveřejněny zde: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP001X

10.1) Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje

Závazné stanovisko na str. 10 uvádí, že imisní příspěvky z nové D49 nic podstatného nezmění, výjimku představuje pouze „*lokalita Dlouhé ulice ve Fryštáku*“, kde se součet imisních koncentrací pozadí a příspěvků přiblížil stanovenému limitu. Na Dlouhé ulici ve Fryštáku se tak má součet zdraví škodlivých imisních koncentrací pozadí a příspěvků NO₂ ze záměru značně přiblížit limitům či směrným hodnotám World Health Organization (Světové zdravotnické organizace). Odvolatelka namítá, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje a proto se nemohla řádně seznámit se stavem věci a pochybuje též o správnosti závazného stanoviska, zda-li vůbec hodnotí vliv záměru ve Fryštáku.

10.2) Neproveditelnost podmínky č. 14

Podmínka č. 14 zní následovně: „*Pokud nebude možná časová souběžnost uvedení do provozu související dopravní stavby D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa a bude uvedena do provozu nejprve samostatně stavba D49 4901 Hulín – Fryšták, bude do doby realizace MÚK Fryšták a přivaděče Zlín (stavba D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa) nezbytnou podmínkou provozování záměru dopravním značením omezit jízdu*

tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 (4901 Hulín – Fryšták) a omezit tak dopravu přes zastavěnou část rozdělením dopravy při současném využití nové D49 (4901 Hulín – Fryšták) a stávajících komunikací. “ Odvolatelka namítá, že neexistuje žádná dopravní značka „zákaz vjezdu tranzitní nákladní dopravy“ a smyslem dálnic je sloužit právě tranzitní dopravě, tudíž je tato podmínka absurdní a neproveditelná. O její neproveditelnosti svědčí i nechuť stavebníka a stavebního úřadu zabývat se řešením citované podmínky, ačkoliv toto téma do DÚR patří (viz námitka č. 6). Vše tedy směřuje k tomu, že neproveditelnost podmínky č. 14 bude oficiálně přiznána až v době, kdy projekt nebude možné změnit, či zastavit s odkazem na velké množství proinvestovaných prostředků. Chybné posouzení záměru by však nemělo být přičítáno k tíži účastníkům, včetně odvolatelky. Odvolatelka ještě podotýká, že plánované provizorní fungování a napojení stavby 4901 na silnici II/490, je podle výsledků rozptylové studie problematické. V zájmovém území jsou dosahovány a překračovány limitní hodnoty pro průměrnou denní koncentraci PM₁₀, limitní hodnotě se blíží průměrné roční hodnoty koncentrací PM_{2,5} a dále jsou překračovány limitní hodnoty pro průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Záměr D49 všechny tyto hodnoty navyšuje.

10.3) Nebyla zveřejněna žádost

Zveřejnění podkladů na internetu ministerstvu ukládá § 23a odst. 6 zákona. Stěžejním podkladem pro vydání závazného stanoviska je žádost ve smyslu § 23a odst. 5 zákona, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. Odvolatelka namítá, že tato žádost s předepsaným popisem zveřejněna nebyla, což je v rozporu s § 23a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Závazné stanovisko postrádá oporu v zákonném podkladu a je proto nepřezkoumatelné. Nezveřejnění zákonného podkladu má za následek, že odvolatelka nemůže proti závaznému stanovisku uplatňovat námitky v plné šíři.

10.4) Nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499

Podél předmětné Dálnice D49 v úseku Martinice – Fryšták má být realizováno nové elektrické vedení V498/499 o kapacitě 2x 400 kV. Jde o záměr společnosti ČEPS, a.s., který bývá uváděn i pod jinými názvy, např.: V498/499 – Nové vedení OTR – Ladce; nebo: 400 kV Otrokovice – Vizovice – Střelná – státní hranice ČR/SR; případně: Nové vedení Otrokovice – Střelná (Ladce); eventuálně: Nové dvojité vedení Otrokovice – Střelná (státní hranice ČR–SR). Podobně jako dálnice, tak i el. vedení 2x 400 kV je záměrem, který vždy podléhá posouzení v procesu EIA. O existenci záměru V498/499, jeho relevanci a významném vlivu na životní prostředí dále mimo jiné svědčí:

A) Informace z webových stránek společnosti TRANSENERGY s.r.o., kde se uvádí, že tato společnost pro ČEPS, a. s. v období 12/2016 až 9/2017 zpracovávala územně technickou studii záměru V498/499 a podklady pro EIA (<http://www.transenergy.cz/cz/reference/oddeleni-projekty>).

B) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17, jímž ministerstvo záměr předběžně projednalo se společností TRANSENERGY s.r.o a v němž upozorňuje na kumulativní vlivy s Dálnicí D49 (viz příloha č. 1).

C) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367, kde ministerstvo dospělo k závěru, že záměr „V418/818 – zdvojení vedení“ bude nutné posoudit v kumulaci s uvažovaným novým dvojitým vedením V498/499 (viz příloha č. 2).

Z výše uvedeného vyplývá, že záměr V498/499 dnes dosáhl již takového stupně určitosti, že není pochyb o tom, kudy se plánuje jeho vedení a dále není pochyb ani o tom, že plánované souběžné vedení tohoto nového záměru s Dálnicí D49 zvyšuje zátěž dotčeného území. Bohužel, kumulativní vliv obou záměrů nebyl předmětem posuzování při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí. Proto odvolatelka toto závazné stanovisko považuje za překonané a jako podklad již nepoužitelné. Nepochybně je ve veřejném zájmu, aby byl tento nedostatek odstraněn a to ještě před vydáním pravomocné změny územního rozhodnutí. Odvolatelka k věci ještě dodává, že jak ŘSD, které je investorem dálnice, tak ČEPS, a.s. coby investor nového el. vedení, jsou subjekty vlastněné a ovládané státem a dnes dokonce jedním ministrem. Po státu lze jistě požadovat, aby si ujasnil své zájmy v dotčeném území a řádně posoudil jejich kumulativní vliv na životní prostředí.

10.5) Podkladová DSP je vadná, či nezákonná

V odůvodnění závazného stanoviska se uvádí, že k žádosti byla přiložena DSP včetně příloh a dokladové části. Tato DSP je nedostatečná a nezákonná z následujících důvodů:

10.5.1) Chybí stavební část DSP ke stavebním objektům 169.6. 325, 326, 328, 433.1 a 433.2

Jestliže bylo technické řešení záměru hodnoceno podle zveřejněné DSP, potom závazné stanovisko nebylo vydáno k objektům, které v této DSP chybí, jde o objekty: 169.6. 325, 326, 328, 433.1 a 433.2, které absentují ve stavební části C.

10.5.2) Chybí stavební část DSP ke stavebním objektům 226 a 301

Stavební objekt mostu 226 a kanalizace 301 na provizorním napojení měly být zpracovány jako samostatné stavební objekty a nikoliv jen dokresleny jako součást stavebního objektu 189. Tyto stavební objekty tedy v DSP také chybí.

10.5.3) Nedostatečná DSP ke stavebním objektům 313 a 327

Podkladová DSP by měla být vypracována podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. Například stěžejní část „C Stavební část“ má ke každému vodohospodářskému objektu obsahovat tyto předepsané oddíly, či kapitoly, citujeme (zvýrazněno odvolatelem):

„3. Vodohospodářské objekty - odvodnění pozemní komunikace

3.1. Technická zpráva

- a) základní identifikační údaje,*
- b) popis charakteristik objektu,*
- c) zdůvodnění funkčního a technického řešení (včetně provozních údajů a instalovaných výkonů),*
- d) popis napojení na dosavadní sítě nebo recipient,*
- e) úprava režimu povrchových a podzemních vod a jejich ochrana,*
- f) zvláštní požadavky na postup stavebních prací (na provoz a údržbu),*
- g) charakteristika a popis technického řešení objektu z hlediska ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a provozu stavebních zařízení během výstavby,*
- h) popis řešení ochrany proti agresivnímu prostředí, případně bludným proudům.*

3.2. Hydrotechnické výpočty

- a) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti profilů stok a přípojek,*
- b) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti dešťových usazovacích nádrží,*
- c) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti a druhu opevnění rigolů a příkopů.*

3.3. Statické výpočty

- a) pro potrubí v rozsahu potřebném pro návrh typu a únosnosti,*
- b) pro betonové konstrukce a ostatní objekty na síti pro stanovení tloušťky stěn a dna nádrže a případného vyztužení.*

3.4. Výkresy

- a) situace stavby s výškopisem a zákresem podzemních vedení jak současných, tak plánovaných v měřítku shodném se situací objektů pozemní komunikace,*
- b) hydrotechnická situace - pouze tehdy, vyplyne-li její nutnost z výsledků hydrotechnických výpočtů,*
- c) podélný profil v doporučeném měřítku 1:1000/100, měřítko ve směru osy x má odpovídat měřítku situace,*
- d) vzorový příčný řez uložení navrhovaných potrubí nebo rigolů a příkopů,*
- e) výkresy aplikovaných typových, nebo atypických objektů.*

3.5. Doklady týkající se objektů.“

Odvolatelka namítá, že stavební objekty 313 a 327 ve stavební části C toto předepsané členění postrádají a DSP není řádně zpracována. Z hlediska posuzované věci je také vážným nedostatkem, že nejsou zpracovány klíčové kapitoly „charakteristika a popis technického řešení objektu z hlediska ochrany životního prostředí“ a

„úprava režimu povrchových a podzemních vod a jejich ochrana“.

Jak vyplývá z výše uvedeného v bodu 10.5, část stavebních objektů v DSP chybí (169.6. 325, 326, 328, 433.1, 433.2, 226 a 301) a další část je zpracována v rozporu s příslušnou vyhláškou (313 a 327). Napadené závazné stanovisko nemůže obstát, neboť se opírá o DSP, která je nekompletní, vadná a nezákonná. Nejde o přepjatý formalismus, neboť DSP mohou zpracovávat pouze oprávněné osoby, které musí prokázat odbornou způsobilost. Ministerstvo životního prostředí vydalo závazné stanovisko k záměru, aniž by si ověřilo, zda předložená DSP skutečně obsahuje dostatečné informace ke všem stavebním objektům, které byly umístěny a zda je v souladu s příslušnou vyhláškou. Pokud by ministerstvo provedlo aspoň jednoduchou kontrolu toho, zda stavební objekty umístěné územním rozhodnutím byly náležitě zpracovány v předložené DSP a zda rozsah této DSP odpovídá územnímu rozhodnutí, muselo by výše uvedené nedostatky zaznamenat.

11) Žádost o přezkum závazného stanoviska ze dne 05.09.2018, č. j. MZP/2018/710/2568

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 5.9.2018, č. j. MZP/2018/710/2568, kterým bylo ověřeno, že předložená část záměru nedoznala žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Odvolatelka s tímto závazným stanoviskem nesouhlasí a to z následujících důvodů.

11.1) Neúplný popis změn záměru

Ministerstvo se v závazném stanovisku mělo zabývat otázkou uvedenou v § 23a odst. 8 zákona, tedy zda od doby vydání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 nedošlo ke změnám prioritního dopravního záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. Ministerstvo v této souvislosti zaznamenalo změnu posuzovaného záměru pouze u odlučovače ropných látek SO 325 a navazujícího odpadu DN 500 o délce 338,89 metrů. Tuto změnu pak vyhodnotilo jako nepodstatnou, protože dospělo k závěru, že předložená část záměru nedoznala žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Odvolatelka se tímto hodnocením nemůže ztotožnit, neboť DSP na základě které bylo v roce 2016 vydáno závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí neobsahovala žádné technické řešení stavebních objektů 169.6. 325, 326, 328, 433.1 a 433.2, jenž jsou dnes předmětem změny územního rozhodnutí. Tyto stavební objekty tedy v roce 2016 fakticky neexistovaly a proto v roce 2018 měly být posuzovány jako nové. Ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a dále nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

11.2) Nezhlednění informace o novém záměru el. vedení 2x 400 kV

Ministerstvo se dále v závazném stanovisku mělo zabývat otázkou, zda nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí ve smyslu § 9a odst. 4 zákona. Odvolatelka namítá, že ministerstvo se touto problematikou v závazném stanovisku nikterak nezabývalo, závazné stanovisko je proto nedostatečné a z hlediska zákonného obsahu a nepřezkoumatelné. K tomu je třeba uvést, že od roku 2016 došlo k podstatné změně podmínek v dotčeném území, jelikož se objevil nový záměr. Ukázalo se totiž, že společnost ČEPS, a.s. zde připravuje realizaci stavby el. vedení 2x 400 kV a to pod názvem V498/499 (bývají však uváděny i jiné názvy viz bod 9.4). Dále se ukázalo, že toto nové el. vedení má vést v souběhu s Dálnicí D49, stavbou 4901 v úseku Martinice – Fryšták a že tato nová stavba podléhá povinnému posouzení v procesu EIA. Ministerstvo o tomto novém záměru mělo informace ze své úřední činnosti minimálně od května roku 2017 (viz příloha č. 1), bohužel však k této nové informaci nepřihlédlo při vydávání závazného stanoviska. Jestliže by ministerstvo tuto podstatnou změnu zohlednilo, nemohlo by být závazné stanovisko kladné, neboť je třeba posoudit kumulativní vlivy obou záměrů v dotčeném území, k čemuž zatím nedošlo.

11.3) Nedostatečná ochrana veřejného zájmu

Ministerstvo životního prostředí při vydávání závazného stanoviska ze dne 5.9.2018, č. j. MZP/2018/710/2568 mělo přístup ke všem potřebným podkladům, aby mohlo posoudit, zda a jak jsou plněny podmínky

obsažené v jeho předchozím závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník podmínku č. 14 tohoto závazného stanoviska neplní a ani se k tomu nechystá. Podmínka č. 14 stavebníkovi ukládá dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49. Součástí DÚR má být dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. i návrh dopravního řešení (značení), který však stavebník nepředložil a podmínka č. 14 tak zůstala neošetřena (viz též námitka č. 6). Ministerstvo za této situace nezasáhlo a dalo tak všem zúčastněným na vědomí, že na plnění podmínky č. 14 netrvá. Odvolatelka s tímto přístupem ministerstva, které rezignovalo na ochranu veřejného zájmu nesouhlasí. Správní orgány mají v zájmu dobré správy spolupracovat a chránit veřejný zájem, což se v daném případě nestalo, neboť Ministerstvo životního prostředí neposkytlo žádnou pomoc, či součinnost při aplikaci podmínky č. 14.

Iva Lauterkrancová

Přílohy:

- 1) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17
- 2) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367